Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
2024-2029

ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ

P10_TA(2026)0193

Αίτημα για την άρση της ασυλίας του Salvatore De Meo

Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Ιουνίου 2026 σχετικά με το αίτημα για την άρση της ασυλίας του Salvatore De Meo (2025/2098(IMM))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

– έχοντας υπόψη το αίτημα για την άρση της ασυλίας του Salvatore De Meo που απέστειλε η βελγική Ομοσπονδιακή Δημόσια Υπηρεσία Εξωτερικών Υποθέσεων, Εξωτερικού Εμπορίου και Αναπτυξιακής Συνεργασίας με επιστολή της 6ης Μαΐου 2025, διαβιβάζοντας αίτημα της βελγικής ομοσπονδιακής εισαγγελίας, της 16ης Απριλίου 2025, σε συνάρτηση με ποινική διαδικασία που επρόκειτο να κινηθεί εις βάρος του, και το οποίο ανακοινώθηκε στο Κοινοβούλιο στις 21 Μαΐου 2025,

– έχοντας υπόψη τις πρόσθετες πληροφορίες που παρείχαν ο ομοσπονδιακός εισαγγελέας και ο ανακριτής στο πλαίσιο ανταλλαγής απόψεων που πραγματοποιήθηκε στις 15 Ιουλίου 2025, καθώς και την απάντηση που δόθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 2025 από τον ομοσπονδιακό εισαγγελέα κατόπιν περαιτέρω γραπτού αιτήματος για παροχή πληροφοριών· έχοντας υπόψη το γεγονός ότι ένα αίτημα για άρση της ασυλίας βουλευτή πρέπει να πληροί ορισμένα πρότυπα, και πιο συγκεκριμένα πρέπει να είναι διατυπωμένο με σαφήνεια, μεταξύ άλλων όσον αφορά το νομικό πλαίσιο στο οποίο βασίζεται, και πρέπει να παρέχει σαφή και επαρκή στοιχεία και πληροφορίες ώστε το Κοινοβούλιο να είναι σε θέση να εξετάσει το αίτημα προκειμένου να καταλήξει σε συμπέρασμα και να ολοκληρώσει την εν λόγω εξέταση το συντομότερο δυνατόν, λαμβανομένης υπόψη και της σχετικής πολυπλοκότητας της υπόθεσης,

– έχοντας ακούσει τον Salvatore De Meo στις 3 Δεκεμβρίου 2025, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 6 του Κανονισμού του,

– έχοντας υπόψη τα άρθρα 8 και 9 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 6 παράγραφος 2 της Πράξης της 20ής Σεπτεμβρίου 1976 περί

της εκλογής των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με άμεση και καθολική ψηφοφορία,

– έχοντας υπόψη τις αποφάσεις που εξέδωσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 21 Οκτωβρίου 2008, 19 Μαρτίου 2010, 6 Σεπτεμβρίου 2011, 17 Ιανουαρίου 2013 και 19 Δεκεμβρίου 2019[1],

– έχοντας υπόψη το άρθρο 5 παράγραφος 2, το άρθρο 6 παράγραφος 1 και το άρθρο 9 του Κανονισμού του,

– έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων (A10-0153/2026),

A. λαμβάνοντας υπόψη ότι στις 6 Μαΐου 2025 η Ομοσπονδιακή Δημόσια Υπηρεσία Εξωτερικών Υποθέσεων, Εξωτερικού Εμπορίου και Αναπτυξιακής Συνεργασίας διαβίβασε αίτημα του ομοσπονδιακού εισαγγελέα, με ημερομηνία 16 Απριλίου 2025 για την άρση της ασυλίας του Salvatore De Meo, βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εξελέγη στην Ιταλία, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που επρόκειτο να κινηθεί εις βάρος του·

B. λαμβάνοντας υπόψη ότι μια εκτεταμένη έρευνα σχετικά με την εταιρεία Huawei φέρεται να αποκάλυψε σοβαρά αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη εγκληματικής οργάνωσης, σκοπός της οποίας φέρεται ότι ήταν να ασκήσει επιρροή στις αποφάσεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης διαφθείροντας βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου· λαμβάνοντας υπόψη ότι η εν λόγω έρευνα φαίνεται να έφερε στο φως διάφορα περιστατικά φερόμενης διαφθοράς, τα οποία εκτιμάται ότι εκτυλίσσονταν σε τακτική βάση από το 2021 έως το 2024· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα εν λόγω περιστατικά διαφθοράς φέρονται ότι πήραν διάφορες μορφές, όπως την πρόσκληση βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε εκδηλώσεις υπό την αιγίδα της Huawei, με αντάλλαγμα την πολιτική τους τοποθέτηση υπέρ της εν λόγω εταιρείας, καθώς και υπερβολικά δώρα, όπως έξοδα διατροφής και ταξιδίου ή τακτικές προσκλήσεις σε ποδοσφαιρικούς αγώνες εκτός του πλαισίου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το αίτημα για την άρση της ασυλίας, ο Salvatore De Meo προσκλήθηκε σε δείπνο που

---

[1] Απόφαση του Δικαστηρίου, της 21ης Οκτωβρίου 2008, Marra κατά De Gregorio και Clemente, C-200/07 και C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 19ης Μαρτίου 2010, Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102· απόφαση του Δικαστηρίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 17ης Ιανουαρίου 2013, Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, T-346/11 και T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23· απόφαση του Δικαστηρίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

πραγματοποιήθηκε στις 25 Ιουνίου 2024 σε εστιατόριο στις Βρυξέλλες και φέρεται ότι διοργανώθηκε από εκπρόσωπο της Huawei και ότι πληρώθηκε από την εν λόγω εταιρεία, καθώς και ότι ο Salvatore De Meo παρέστη στο δείπνο μαζί με επτά άλλα άτομα· λαμβάνοντας υπόψη ότι, κατά τη διάρκεια του δείπνου, φέρονται ότι συζητήθηκαν διάφορα έργα σε σχέση με το όραμα «Μία υγεία» και την Huawei· λαμβάνοντας υπόψη ότι η αποδοχή της ανάληψης των εξόδων του δείπνου, το ακριβές ύψος των οποίων αγνοούσε η αρχή που ζήτησε την άρση της ασυλίας, δεν φαίνεται να έχει δηλωθεί από τον Salvatore De Meo στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τις πρόσθετες πληροφορίες που παρείχε ο ομοσπονδιακός εισαγγελέας, ο Salvatore De Meo φέρεται επίσης να έλαβε δώρο στο πλαίσιο του εν λόγω δείπνου· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τις ίδιες πρόσθετες πληροφορίες, η Huawei φέρεται ότι επένδυσε κεφάλαια στην εκλογική περιφέρεια του Salvatore De Meo με αντάλλαγμα τη δημόσια θετική τοποθέτησή του υπέρ των τεχνολογικών λύσεων που πωλούσε η Huawei· λαμβάνοντας υπόψη ότι, επίσης σύμφωνα με τις πρόσθετες πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τον ομοσπονδιακό εισαγγελέα, ο Salvatore De Meo εμφανίζεται σε διαφημιστικό βίντεο για τη Huawei, επαινώντας τα πλεονεκτήματα των λύσεων που πωλήθηκαν από την εν λόγω εταιρεία στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού έργου «SMART VILLAGES» (έξυπνα χωριά)·

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, μόνον αφότου παρασχέθηκαν πρόσθετες πληροφορίες από τον ομοσπονδιακό εισαγγελέα σε απάντηση στο γραπτό αίτημα για περαιτέρω πληροφορίες, κατεδείχθη ότι οι φερόμενες ως πράξεις του Salvatore De Meo θα μπορούσαν να συνιστούν παθητική δωροδοκία δημόσιου αξιωματούχου, ήτοι ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το άρθρο 246 παράγραφος 1 του βελγικού ποινικού κώδικα·

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Salvatore De Meo επανεξελέγη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις ευρωπαϊκές εκλογές του Ιουνίου του 2024 και ως εκ τούτου ήταν βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τον χρόνο τέλεσης των φερομένων ως διαπραχθέντων αδικημάτων·

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη, αφενός, ότι το Κοινοβούλιο δεν αποτελεί Δικαστήριο και, αφετέρου, ότι ο βουλευτής δεν μπορεί, στο πλαίσιο διαδικασίας άρσης ασυλίας, να θεωρείται ως κατηγορούμενος[2]·

Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι σκοπός της βουλευτικής ασυλίας που προβλέπεται στο Πρωτόκολλο αριθ. 7 περί προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να προστατεύονται το Κοινοβούλιο και οι βουλευτές του από δικαστικές διαδικασίες που σχετίζονται με ασκούμενες κατά την επιτέλεση κοινοβουλευτικών καθηκόντων

---

[2] Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 30ής Απριλίου 2019, Briois κατά Κοινοβουλίου, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

δραστηριότητες οι οποίες είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τα καθήκοντα αυτά·

Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 του Κανονισμού του, η βουλευτική ασυλία δεν αποτελεί προσωπικό προνόμιο των βουλευτών, αλλά εγγύηση της ανεξαρτησίας του Κοινοβουλίου στο σύνολό του και των βουλευτών του·

Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι σύμφωνα με το άρθρο 8 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν υπόκεινται σε έρευνα, κράτηση ή δίωξη για γνώμη εκφρασθείσα ή ψήφο δοθείσα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους· λαμβάνοντας υπόψη ότι το φερόμενο ως διαπραχθέν αδίκημα δεν αφορά γνώμη εκφρασθείσα ή ψήφο δοθείσα από τον Salvatore De Meo κατά την άσκηση των καθηκόντων του υπό την έννοια του άρθρου 8 του εν λόγω πρωτοκόλλου·

Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι το άρθρο 9 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει ότι κατά τη διάρκεια των συνόδων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου οι βουλευτές του απολαύουν, εντός της επικρατείας όλων των κρατών μελών, της εξαίρεσης από κάθε μέτρο κράτησης και κάθε δικαστική δίωξη·

ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οποιοδήποτε συμπέρασμα σχετικά με την ασυλία του Salvatore De Meo πρέπει να συναχθεί με βάση το αίτημα για την άρση της ασυλίας και τις πληροφορίες και τις εξηγήσεις που παρασχέθηκαν στην παρούσα υπόθεση, συμπεριλαμβανομένων των απαντήσεων που δόθηκαν από τον ομοσπονδιακό εισαγγελέα, τόσο κατά τη διάρκεια της ανταλλαγής απόψεων όσο και στις συμπληρωματικές πληροφορίες που παρασχέθηκαν γραπτώς· λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι προφανής η έλλειψη συγκεκριμένων στοιχείων στο αίτημα για την άρση της ασυλίας· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι επακόλουθες προφορικές και γραπτές ανταλλαγές απόψεων με τον ομοσπονδιακό εισαγγελέα, παρά την παροχή πληροφοριών σχετικά με ορισμένες άλλες υποψίες για φερόμενες ως αξιόποινες πράξεις, εξακολουθούσαν να μην επαρκούν για την άρση της σημαντικής αβεβαιότητας όσον αφορά το αίτημα για την άρση της ασυλίας του Salvatore De Meo·

ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, με βάση τα ανωτέρω, το σύνολο των πληροφοριών που υποβλήθηκαν δεν επέτρεψε στο Κοινοβούλιο να καταλήξει μετά βεβαιότητας σε επαρκώς τεκμηριωμένη απόφαση για την άρση της ασυλίας του Salvatore De Meo· λαμβάνοντας υπόψη ότι η σημαντική αβεβαιότητα ως προς διάφορα στοιχεία της υπόθεσης αυτής θα μπορούσε να είναι τέτοιας φύσεως ώστε να υποδηλώνει, επιπλέον, την ύπαρξη fumus persecutionis·

1. αποφασίζει να μην άρει την ασυλία του Salvatore De Meo·

2. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει αμελλητί την παρούσα απόφαση και την έκθεση της αρμόδιας επιτροπής του στην αρμόδια αρχή του Βασιλείου του Βελγίου και στον Salvatore De Meo.